رئیس‌جمهوری:
ابلاغ اولویت‌های ارتباطاتی و رسانه‌ای

حسن روحانی، رئیس‌جمهوری اولویت‌های ارتباطاتی و رسانه‌ای سخنگوی دولت را ابلاغ کرد. در پیوست حکم روحانی برای ربیعی بر ضرورت گفت‌وگوی اجتماعی اجزای دولت با جامعه، گروه‌های اجتماعی ذینفع و تسهیل ارتباطات تشکل‌های صنفی، سیاسی و گروه‌ها و اقشار مختلف با دولت و حضور فعال در شبکه فضای مجازی و بهره‌گیری از مفیدترین و موثرترین امکانات و فناوری‌های نوین ارتباطی برای ارتباطات دو سویه با مردم در فضای مجازی تاکید شده است.

بستن کمربند می‌تواند خطر مرگ و میر را در سرنشینان صندلی عقب، ۲۵ تا ۷۵ درصد کاهش دهد.

عضو انجمن صنفی مدیران رسانه و شرکت تعاونی مطبوعات کشور
فرهنگی. اجتماعی. سیاسی. اقتصادی
www.shahrvand-newspaper.ir
صاحب‌امتیاز: جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران
مدیرمسئول: اسماعیل رمضانی
دفتر مرکزی: تهران، فلکه دوم صادقیه- ابتدای بزرگراه محمدعلی جناح- کوچه شهید طاهریان، شماره ۲۴
کدپستی: ۱۴۸۱۶۳۵۳۵۳- فکس: ۴۴۹۵۶۱۰۰
تلفن: ۸-۴۴۹۵۶۱۰۱
چاپ: هم‌میهن فارس- تلفن: ۴۶۸۹۶۳۳۰
شبکه توزیع فروش: شرکت نشر گستر امروز
تلفن: ۵۴۰۸۱۰۰۰
تلفن سازمان آگهی ها: ۲-۴۴۹۵۶۲۰۰
فکس: ۴۴۹۵۶۱۰۷ سامانه پیامکی: ۵۰۰۰۲۶۲۶۶۲
میثاق نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه شهروند را در سایت بخوانید
http://shahrvand-newspaper.ir/Misagh_Name
instagram.com/Shahrvand-Newspaper

طرح ترافیک و نگرانی‌های تازه در گفت‌وگو با یکی از مدیران حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران

حلقه سوم ترافیک اجرایی خواهد شد؟

عکس: سیم اعتمادی| شهروند

طرح جدید ترافیک تهران که پایانی بر طرح زوج و فرد بود و اسمش را هم طرح کنترل آلودگی هوا گذاشته‌اند، نزدیک به سه هفته است که در پایتخت اجرا می‌شود و تقریبا در تمام روزهای این سه هفته، روزی نبوده که حرف‌وحدیثی درباره آن شنیده نشود؛ از انتقاد بعضی از نماینده‌های مردم در شورای شهر گرفته تا اعتراض‌هایی که درباره نحوه اطلاع‌رسانی درباره آن شنیده شد. علی پیرحسین‌لو، مشاور معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهردار تهران اما تمام‌قد از این طرح دفاع می‌کند و می‌گوید که در همین مدت که زمان کمی از اجرای آن می‌گذرد، این طرح در کاهش ترافیک و آلودگی هوا موثر بوده است.

• در این ۲۰ روز پیمایشی در مورد میزان تاثیرگذاری طرح کنترل آلودگی هوا انجام شده است؟

بله؛ در تمام مدت اجرا فاکتورهای مختلف در حال رصد بودند. همان‌طور که در گزارش معاون حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران به اعضای شورای شهر هم اعلام شد، حقیقتا میزان تاثیرگذاری این طرح برای خودمان هم غیرمنتظره بود؛ به‌عنوان مثال طبق پایش‌هایی که انجام شده ما دیدیم که میزان آلاینده‌های موجود در هوای تهران که ناشی از فعالیت خودروها است مانند منوکسیدکربن به طول قابل ملاحظه‌ای کاهش پیدا کرده است که این هم تاثیر اجرای این طرح اخیر و هم تاثیر نظارت بیشتر روی بحث معاینه فنی خودروها است که از نیمه دوم سال گذشته اجرا شد و هم کاهش تردد خودروها.

• در مورد میزان ترافیک هم این تاثیرگذاری دیده می‌شود؟

در این مورد هم ما شاهد کاهش چشمگیر در دو شاخص طول کیلومتراژ ترافیک روزانه و ساعتی و همچنین میزان ترددی که دوربین‌ها ثبت می‌کنند، بوده‌ایم. مشخص شده است که هم تردد در محدوده ترافیکی اول کاهش پیدا کرده و هم در حلقه دوم؛ حتی ما شاهد مقداری کاهش تردد در محدوده بیرونی طرح ترافیک هم بوده‌ایم. کاهش تردد در محدوده‌های مختلف به طور میانگین بین ۲۰ تا ۴۰ درصد بوده‌است.

• با توجه به این‌که مدت کمی از اجرای طرح گذشته، این کاهش محسوس نمی‌تواند دلایلی مانند ناآگاهی مردم و یا عدم ثبت نام آنها در سامانه «تهران من» داشته‌باشد؟

به هر حال اگر ما بخواهیم تاثیر این طرح را به صورت علمی ببینیم باید تا پیش آمدن عواملی که تغییر رفتار ترافیکی ایجاد می‌کنند، صبر کنیم؛ مثلا حداقل تا اواسط پاییز اما آن‌چه که الان می‌توان گفت این است که اگر عواملی مانند ناآگاهی یا عدم ثبت‌نام دلیل این کاهش چشمگیر آلودگی و ترافیک بود، باید به مرور از هفته اول به هفته دوم و بعد به هفته سوم شاهد افزایش چشمگیر ثبت‌نام‌ها در سامانه تهران من بودیم؛ این شاخص‌ها باید روند افزایشی پیدا می‌کردند اما این اتفاق به شکل محسوسی نیفتاد.

ضمن این‌که ما قراین دیگری داریم که نشان می‌دهد علی‌رغم انتقادهایی که به نحوه اطلاع‌رسانی می‌شود و ما آنها را وارد نمی‌دانیم، ناآگاهی چندانی بین شهروندان وجود ندارد. سامانه تهران من از اواخر سال ۹۶ و بعد هم در سال ۹۷ شروع به ثبت‌نام خودروها کرد و در تمام این مدت ۶۰۰هزار خودرو ثبت شد؛ اما در همین محدوده زمانی اخیر یک‌میلیون و ۶۰۰هزار خودرو به سامانه اضافه شده‌اند. در کل تهران نزدیک به سه‌میلیون و ۸۰۰هزار خودرو تردد می‌کند و دوربین‌ها می‌گویند که از این تعداد دومیلیون خودرو به محدوده‌های ترافیکی مشخص‌شده وارد می‌شوند.

• با همه اینها این طرح محدودیت شهروندان را برای تردد در شهر بیشتر کرده و همین موضوع هم نارضایتی‌هایی را به وجود آورده و این نارضایتی به برخی مسئولان هم سرایت کرده است.

اول این را بگویم که بین ایجاد محدودیت و یا اعمال بی‌عدالتی تفاوت وجود دارد. برعکس طرح قبل، در این طرح ما هیچ بی‌عدالتی نداریم و همه فارغ از شانس‌شان در زوج یا فردبودن پلاک، با یک میزان برابر محدودیت روبه‌رو هستند از طرفی مردم دیگر مجبور نیستند با توجه به پلاک‌شان برای ورود به محدوده برنامه‌ریزی کنند؛ بلکه تعداد روزها تعیین‌کننده هستند و این خودش به عدالت نزدیک‌تر است اما در مورد محدودیت باید بگویم که نمی‌شود ما هر طور که می‌خواهیم با هر خودرویی که می‌خواهیم و در هر محدوده‌ای که می‌خواهیم تردد کنیم و بعد توقع شهری با ترافیک منطقی و آلودگی هوای کم داشته باشیم. باید ببینیم این محدودیت درنهایت به نفع چه کسی است و چه نتیجه‌ای دارد؛ وگرنه صرف محدودیت غیرمنطقی نیست.

• خیلی از مردم بحث حمل‌ونقل عمومی را مطرح می‌کنند؛ به هر حال ایجاد محدودیت کار ساده‌ای است و مردم هم چاره‌ای جز قبول کردن آن ندارند اما آیا زیرساخت‌هایی برای این‌که اعمال محدودیت همراه با آزار کمتری برای مردم باشد، فراهم است؟

این‌که بگوییم اول تمام زیرساخت‌های حمل‌ونقل عمومی فراهم شود و ناوگان حمل‌ونقل عمومی کاملا بی‌نقص شود و بعد محدودیت ایجاد کنیم، نه منطقی است و نه شدنی. این دو کار باید به صورت هم‌زمان انجام شود که شهرداری در حد توانش این کار را می‌کند. شهرداری در همین یکی دو ساله هم کارنامه خوبی در زمینه توسعه حمل‌ونقل عمومی دارد.

• حرف‌وحدیث‌هایی درباره اضافه‌شدن حلقه سوم ترافیکی شنیده می‌شود؛ آیا می‌توان این حرف‌ها را مقدمه‌ای برای ایجاد محدودیت بیشتر دانست؟

اصلا و ابدا؛ شاید افرادی این موضوع را به‌عنوان یک نظر کارشناسی مطرح کنند اما در ساحت اجرا تا الان اصلا چنین موضوعی مطرح نشده و در دستور کار هم نیست.

نایب رئیس فراکسیون زنان مجلس از ضرورت بازنگری در احکام ازدواج تاکید کرد

قضات از نفقه خبر ندارند

تساوی دیه زن و مرد در تصادفات مربوط به حکم شرعی نیست

روز گذشته یک نماینده مجلس از ضرورت تغییر در قوانین و احکام ازدواج سخن به میان آورد و از سوی دیگر سخنگوی قوه‌قضائیه اذعان داشت که اخبار رسانه‌ها در مورد تساوی دیه زن و مرد در تصادفات به هیچ وجه مربوط به حکم شرعی نیست.

ضرورت بازنگری در تمام احکام ازدواج

نایب‌رئیس فراکسیون زنان مجلس بر ضرورت بازنگری در تمام احکام ازدواج تاکید کرد و گفت: «براساس آمار غیررسمی حدود ۱۸۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌های منجمد و راکد در پرونده‌های قضائی داریم.» معصومه آقاپور علیشاهی، نماینده مردم شبستر در مجلس با بیان این‌که با عدم پرداخت نفقه به مدت ۶ ماه زوجه می‌تواند درخواست طلاق دهد، اظهار داشت: «براساس یکی از بندهای عقدنامه اگر شوهر از دادن نفقه زن به مدت ۶ ماه به هر عنوان حتی با توسل به اجبار خودداری کند، زن می‌تواند تقاضای طلاق کند، اما متاسفانه در برخی موارد زوج قانون را دور می‌زند. از سویی متاسفانه در دستگاه‌های قضائی تاریخ دقیق و مشخص برای رسیدگی به پرونده‌ها نداریم، به گونه‌ای که براساس آمار غیررسمی حدود ۱۸۰ هزار میلیارد تومان سرمایه‌های منجمد و راکد در پرونده‌های قضائی داریم.» عضو هیأت رئیسه کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی یادآور شد: «همچنین میزان نفقه و عسر و حرج تعیین و مشخص نشده و حتی قضات از میزان نفقه سالانه اطلاعی ندارند.»

از سوی دیگر روز گذشته غلامحسین اسماعیلی، سخنگوی قوه‌قضائیه در نشست با وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اظهار کرد: «شبهاتی از طریق برخی رسانه‌ها در روزهای اخیر پیرامون ماده ۴۷ آیین‌نامه نحوه اجرای حدود، قصاص و... مطرح شده که به هیچ عنوان واقعیت ندارد و صرفا ناشی از برداشت‌های ناآگاهانه است یا مسائلی که در خصوص تساوی دیه زن و مرد در تصادفات رانندگی مطرح شده به هیچ وجه مربوط به حکم شرعی نبوده و صرفا ناشی از قرارداد میان بیمه‌گذار و بیمه‌گر شکل می‌گیرد. اما در رسانه‌ها به نحو دیگری مطرح می‌شود و لذا چنانچه در این خصوص وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای اصلاح امور گام‌هایی مثبت بردارد؛ به‌طور قطع دیگر شاهد چنین برداشت‌های غیرواقع نخواهیم بود. ضمن این‌که رهبر معظم انقلاب در دیدار با مسئولان عالی قوه قضائیه بر همکاری سایر رسانه‌ها با این قوه برای ارایه تصویری مناسب و هنرمندانه از اقدامات صورت گرفته تاکید فرمودند.»

بالا گرفتن انتقادات از دانشگاه‌هایی که سهمیه‌شان ۵۰ درصد است!

سهمیه یا دوپینگ علمی؟

شهروند| بحث اختصاص سهمیه‌های ویژه ورود به مقاطع مختلف دانشگاهی، بحث امروز و دیروز نیست و همواره موافقان زیاد و البته مخالفان بسیار بیشتری داشته است. همین چند وقت پیش هم تعدادی از داوطلبان آزمون تخصصی پزشکی در برابر وزارت بهداشت در اعتراض به همین سهمیه‌ها و تاثیری که بر نتیجه تلاش آنها و خروجی علمی رشته‌های پزشکی دارد، تجمع کردند. روز گذشته نیز «حسین حسینی»، معاون آموزشی دانشگاه تهران در نشستی که با موضوعیت سهمیه ورود به دانشگاه‌ها برگزار شد، از دانشگاه‌هایی نام برد که در آنها سهمیه برخی داوطلبان از ۳۰ درصد و گاهی با ۵۰ درصد لحاظ شده است.

تسهیلات دیگر را جایگزین علم‌فروشی کنیم

محمدسالار کسرایی، رئیس سابق دانشگاه آزاد قم و عضو هیأت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در مورد نقش یا تأثیر سهمیه در کنکور و نهاد آموزشی کشور به «شهروند» می‌گوید: «متاسفانه موضوع سهمیه به‌عنوان یک امتیاز خاص، تسهیلات یا عرضه دانش از پیش تعیین‌شده به افراد و داوطلبان به یک اپیدمی در ساختار دانشگاهی و نظام آموزشی ما تبدیل شده است.» این پژوهشگر مسائل فرهنگی و سیاسی افزود: «از سهمیه‌بندی در وضع کنونی آن هم به این فرمی که این مقام آموزشی از وجود ۵۰ درصدی آن (سهمیه) در برخی دانشگاه‌ها سخن به میان آورده باید به‌عنوان یک ابرچالش یاد کرد؛ چالش در یک فضا و محیط دانشگاهی. علم به‌عنوان یک کالا هدیه داده می‌شود. درواقع خواندن، نوشتن، فراگیری علم و سواد و... معنا و جایگاه خود را از دست داده است.» کسرایی ارتقای درصدی سهمیه به ۵۰ درصد را برای ساختار آموزشی و دانشگاهی یک کشور، آسیب‌زا و خطرناک توصیف کرد و در این راستا گفت: «نهادینه‌شدن و سیر صعودی سهمیه‌ها برای برخی داوطلبان یا بهتر است بگوییم برای «ویژه‌خوارها» سبب می‌شود که ظرفیت‌ها و پتانسیل‌های درونی افراد و داوطلبانی که با تلاش و دانش خود به دانشگاه ورود پیدا می‌کنند با داوطلبانی که دوپینگ علمی کرده‌اند، نادیده گرفته شود و این رویکرد جفا به قشر تحصیلکرده‌ای است که همه مراتب علمی و آموزشی را با درایت و تلاش خود طی کرده است.» کسرایی ادامه داد: «اگر بحث این است که این داوطلبان در هر حالتی باید سهمیه یا امتیازاتی به آنها تعلق گیرد، می‌توان از راه‌های دیگری استفاده کرد. برای مثال امتیازات و تسهیلاتی چون ماشین، خانه، شهریه و بسیاری از موارد جدای از علم‌فروشی در پوشش چالشی تحت عنوان سهمیه به آنها تعلق گیرد. یکی دیگر از آسیب‌هایی که سهمیه ۵۰ درصدی می‌تواند در آینده و البته خیلی زودتر به نظام آموزشی و دانشگاهی ما تحمیل کند، بی‌انگیزگی و بی‌رغبتی در میان هر دو قشر سهمیه‌دار و بی‌سهمیه‌است.»

تریبون

هفدهمین جلسه دادگاه متهمان بانک سرمایه

متهم ترسید و متواری شد!

هفدهمین جلسه رسیدگی به اتهامات متهمان دیگر بانک سرمایه در شعبه سوم دادگاه رسیدگی به جرایم مفسدان و اخلالگران اقتصادی، روز گذشته به ریاست قاضی مسعودی مقام به صورت علنی برگزار شد. در این جلسه وکیل متهم حیدرآبادی‌پور که در حال حاضر متواری است، نماینده دادستان و... صحبت کردند که مهمترین بخش‌های آن را در ادامه می‌خوانید:

وکیل: موکل من متواری است. شاید دلیل خروج او از کشور ترس از مجازات بود و نمی‌شود این را از دید منفی بررسی کرد. او سابقه ۳۰ ساله و تحصیلات دکتری دارد و بعید به نظر می‌رسد به خاطر ۴۶۰ میلیون تومان حیثیت خود را از بین ببرد. گفته می‌شود که موکل من در تصویب تهاتر ۱۰۰ میلیارد تومان نقش داشته است. اولا مشخص نیست دقیقا تقصیر او چه بوده است و این‌که ۱۰۰ میلیارد تومان را تصویب کرده و به بانک سرمایه ضرر زده از این، چه نفعی برده است.

نماینده دادستان:

* ای کاش آقای حیدرآبادی‌پور نمی‌ترسید و از کشور خارج نمی‌شد. درخصوص او مطالب زیادی وجود دارد و البته به دستور برخی‌ها از کشور خارج شد. دست متهم حیدرآبادی‌پور به همراه امامی و بخشایش در یک سفره بوده است و او مدیرعاملی است که با تیم شبکه عنکبوتی فساد مرتبط بود و کار می‌کرد. وکیل متهم حیدرآبادی‌پور می‌گوید او سوءنیت ندارد. باید بگوییم در پرونده ۱۴ هزار میلیاردی بانک سرمایه به نظر می‌رسد احدی از متهمان سابقه کیفری نداشته‌اند در این پرونده، اما این متهمان چنان جرمی مرتکب شده‌اند که باعث تعجب همه یقه‌سفیدها شده است. اینها کسانی بودند که می‌دانستند چگونه قانون و کشور را دور بزنند و اموال را از کشور خارج کنند و بعد چهره فرهنگی شوند و فیلم بسازند.

* متهم بعدی (یاسر ضیایی) ابتدا در بانک رفاه بود، البته تخلفی به او منتسب نشده، اما در بانک رفاه فساد بزرگ امیررضا فرزان انجام می‌شود و بعد از آن فرزان از کشور متواری شده است. در آن جا عواملی برای قیر فساد می‌کردند و تسهیلات می‌گرفتند که همان جامبنای آشنایی آقای امامی و ضیایی می‌شود. متهم ضیایی بعد از انجام امور غیرقانونی وارد بانک سرمایه می‌شود و طبق تحقیقات به عمل آمده، متهم زاهدی نمودارساز مانی تدوین و پست قائم‌مقامی ترسیم می‌کند تا متهم ضیایی را در آن جای بدهند و ما این اسناد را کشف کردیم. این همکاری ادامه دارد تا این که اختلاف ایجاد می‌شود و متهم ضیایی از بانک سرمایه می‌رود. او صرفا با یک تیم کار نکرده؛ هم به سمت متهم امامی رفته و بابت ضمانت‌نامه‌ها دومیلیارد و بی‌ام‌وی گرفته و هم به سمت هدایتی رفته که مواردی نقدی و ملکی از او گرفته است.

یادداشت

پولدارهای شمال تهران بافرهنگ‌ترین مردم ایران!

انتخابات شوراياری‌ها در حال برگزاری است و مسئولان شهری و اجتماعی در حال ترغیب شهروندان به مشارکت‌های اجتماعی‌اند. شهرداری تهران در گزارشی نظر شهرداران مناطق ۲۲ گانه تهران را درباره این انتخابات بررسی و مشروح آن را در پرتال رسمی خود منتشر کرده است. در بخشی از این گزارش که با سخنان شهردار منطقه ۱ تهران آغاز شده، این‌گونه می‌خوانیم: «هیچ منطقه‌ای در شهر تهران از نظر معیشتی، دانش و شرایط فرهنگی بالاتر از منطقه یک نیست.» البته به نظر می‌رسد که این آمار حتی به لحاظ علمی نیز نادرست است، چرا که به گزارش «رویداد ۲۴»، نتایج یک تحقیق دانشگاهی نشان می‌دهد، مناطق ۳ و ۶ به لحاظ توسعه‌یافتگی بالاتر از منطقه ۱ هستند. به لحاظ شاخص‌های فرهنگی که شامل آموزش، مسکن، اشتغال و دسترسی به اطلاعات است نیز منطقه ۱ در رتبه اول قرار ندارد. در هر حال مشخص نیست شهردار منطقه یک با کدام داده‌های اطلاعاتی و تحقیقاتی به این نتیجه رسیده که هر کس پولدارتر باشد، بافرهنگ‌تر و بادانش‌تر است؟

یادداشت

مشک آن است که خود ببوید

سیاوش باقی| چند روز پیش مطابق چندسال اخیر حراج تهران برگزار شد و بازتاب‌های مثبت و منفی خود را داشت. یکی از خبرگزاری‌ها که گرایش جناحی مشخصی هم دارد، نقدی بر این نمایشگاه نوشته بود و نکاتی را مطرح کرده بود که البته چندان دیده نشد. با وجود این که نقد به چنین برنامه‌هایی بسیار کم دیده می‌شود و به آن نیاز بسیاری داریم، احتمالا به دلیل همین جناحی دیدن ماجرا، به دلیل تعدد رسانه‌ها و به دلیل این که اغلب نقدها جانمایه لازم را برای حلاجی سوژه ندارند، چنین مطالبی بازخورد ندارد.

مطلب مورد نظر انتقاداتی به برگزاری حراج تهران وارد کرده بود که بخشی از آنها درست بود. این که معلوم نیست انتخاب آثار بر چه مبنایی انجام می‌شود. این که کارشناسی آثار چقدر معتبر است و چطور می‌شود آنها را زیر سوال برد. این سوال که چه آثاری به حراج راه پیدا نکرده‌اند و چرا. طبیعتا مراسمی به بزرگی و اعتبار حراج تهران باید پاسخ‌هایی برای این سوالات داشته باشند.

بخشی از انتقادات نویسنده هم به این موضوع برمی‌گشت که چرا همه آثار ارایه‌شده در حراج متعلق به هنرمندان شناخته شده و قدیمی‌اند و در لفافه به این موضوع پرداخته بود که این شکل از ارایه آثار و مطرح کردن هنرمندان با ارزش‌های انقلابی سازگار نیست، بعد هم به این موضوع پرداخته شده بود که چرا نباید آثار هنرمندان انقلابی در این عرصه‌ها عرضه شوند و چرا نباید به جوانانی که دارند در این زمینه‌های هنری فعالیت می‌کنند، میدان داد و مخلص کلام این که اگر آن جوانان و هنرمندان رشد نمی‌کنند و بیش از این مطرح نمی‌شوند، برای این است که میدان دست غیرخودی‌هاست و اجازه بروز و ظهور به هنرمندان جوان نمی‌دهند، که اگر می‌دادند، جوانان ما چه‌ها که در عرصه‌های بین‌المللی برای گفتن نداشتند.

این موضوع و دغدغه تنها معطوف به حراج تهران و این مراسم و هنرهای تجسمی نیست. این حرف را ما در سینما وادبیات و تئاتر هم می‌شنویم. لابد در سینما زیاد شنیده‌اید که کارگردان‌های خاصی می‌گویند به ما توجه نمی‌شود و سرمایه لازم در اختیار ما قرار داده نمی‌شود؛ اگر نه آثار ما در بالاترین حد محصولات جهانی است. یا این ادعاها که هرسال در زمان برگزاری جشنواره‌های مناسبتی مطرح می‌شود که بیایید ببینید جوان‌ها چه شاهکارهایی ساخته‌اند. می‌گویند مافیای سینما به اینها مجال نمی‌دهند. کارگردان‌های خارجی که آمده بودند، همه می‌گفتند فلان کارگردان و فلان اثر (منظور سینماگری سفارشی‌ساز با اثری مهجور است مثلا) چه کار سترگی انجام داده‌اند و دنیا اگر اینها را ببیند، انگشت به دهان می‌ماند.

واقعیت اما همان است که ما هم می‌دانیم و مدعیان هم می‌دانند. اثر هنری اگر ارزش داشته باشد، نمی‌شود مهارش کرد. مجید مجیدی هم فیلم بچه‌های آسمان را ساخته که در تمام دنیا تحسینش کرده‌اند، هم فیلم‌هایی با بودجه سرسام‌آور و عوامل درجه یک هالیوود ساخته که حتی همین سینماروهای خودمان هم اقبالی به آن نشان نداده‌اند و امکان ادامه‌اش را پیدا نکرده است. قیصر امین‌پور و دیگر هنرمندانی که از نگاه رسمی هم اعتبار بالایی دارند، به خاطر جشنواره و تبلیغات جایگاهشان را پیدا نکرده‌اند. فیلم‌هایی که دوستان دغدغه‌مند ما شاهکار می‌دانند و معتقدند در ایران و جهان ندیده گرفته می‌شود، احتمالا ارزش هنری ندارد؛ اگر نه کسی جلودارشان نبود. همان‌طور که کسی نتوانسته جلوی مایکل مور و فیلم‌هایش را بگیرد و او همه سیاست‌های مورد نظرش در آمریکا را به سخره گرفته و جوایزش را از جشنواره‌ها هم دریافت کرده است. مایکل مور را گفتیم چون احتمالا جزو چهره‌های محبوب و مقبول دوستان دغدغه‌مند است. مطمئن باشید شما هم اگر اثر گرانبهایی خلق کنید، نه حراج تهران می‌تواند سدراهش شود، نه دست‌اندکاران سینما و ادبیات، نه رسانه‌های به‌زعم شما غیرخودی و نه هیچ‌کس. اما به زور و با آب و تاب دادن نه سریال گاندو تبدیل به سریالی خوش‌ساخت و ارزشمند می‌شود، نه حامد زمانی خواهد توانست سالن‌های کنسرت را پر کند. یادتان باشد مشک آن است که خود ببوید اگر نه، عطار خودش را هم بکشد چی...؟